

41996A1023(02)

23.10.1996

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

C 313/12

KONVENCIJA**pripravljena na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, o izročitvi med državami članicami Evropske unije**

VISOKE POGODBENICE te konvencije, države članice Evropske unije SO SE –

OB SKLICEVANJU na Akt Sveta Evropske unije z dne 27. septembra 1996,

Z ŽELJO, da bi izboljšale pravosodno sodelovanje med državami članicami v kazenskih zadevah, tako glede pregona kot glede izvrševanja izrečenih kazni,

OB UPOŠTEVANJU pomena izročitve v pravosodnem sodelovanju za uresničevanje teh namenov,

OB POUČENJANJU, da so države članice zainteresirane, da se postopki izročitve izvajajo učinkovito in hitro, kolikor njihovi sistemi vladanja temeljijo na demokratičnih načelih in spoštujejo obveznosti, določene v Konvenciji za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščinah, podpisani v Rimu 4. novembra 1950,

OB IZRAŽANJU zaupanja v strukture in delovanje svojih pravosodnih sistemov in ob zmožnosti vseh držav članic, da zagotovijo pošteno sojenje,

OB UPOŠTEVANJU, da je z Aktom z dne 10. marca 1995 Svet oblikoval Konvencijo o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami Evropske unije,

OB UPOŠTEVANJU interesa sklenitve konvencije med državami članicami Evropske unije, s katero se dopolni Evropska konvencija o izročitvi z dne 13. decembra 1957 in druge veljavne tozadevne konvencije,

OB UPOŠTEVANJU, da se določbe omenjenih konvencij še naprej uporabljajo za vse zadeve, ki niso zajete v tej konvenciji –

DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

Člen 1

na skupnih mejah v okviru odnosov med državami članicami, ki so podpisnice navedene konvencije, in

Splošne določbe

1. Namen te konvencije je dopolniti naslednje določbe in med državami članicami Evropske unije olajšati njihovo uporabo:

— Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957 (v nadaljevanju „Evropska konvencija o izročitvi“),

— Evropske konvencije o zatiranju terorizma z dne 27. januarja 1997 (v nadaljevanju „Evropska konvencija o zatiranju terorizma“),

— Konvencije z dne 19. junija 1990 o uporabi Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi nadzora

— prvega poglavja Konvencije o izročitvi in medsebojni pomoči v kazenskih zadevah med Kraljevino Belgijo, Velikim vojvodstvom Luksemburg in Kraljevino Nizozemsko z dne 27. junija 1962, kakor je spremenjena s Protokolom z dne 11. maja 1974 (v nadaljevanju „Beneluška pogodba“) v okviru odnosov med državami članicami Gospodarske unije Beneluks.

2. Odstavek 1 ne vpliva na uporabo ugodnejših določb dvostranskih ali večstranskih sporazumov med državami članicami, niti ne vpliva, kot to določa člen 28(3) Evropske konvencije o izročitvi, na dogovore o izročitvi na podlagi enotnih ali vzajemnih zakonov, ki na ozemlju ene države članice zagotavljajo izvrševanje nalogov za prijetje, izdanih na ozemlju druge.

Člen 2

Kazniva dejanja, za katera se dovoli izročitev

1. Izročitev se dovoli za kazniva dejanja, ki se po pravu države članice prosilke kaznujejo z odvzemom prostosti ali z varnostnim ukrepom z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj 12 mesecev in po pravu zaprosene države članice z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj šest mesecev.

2. Izročitve ni mogoče zavrniti z utemeljitvijo, da pravo zaprosene države ne predvideva enake vrste prostostnega varnostnega ukrepa kakor pravo države prosilke.

3. Člen 2(2) Evropske konvencije o izročitvi in člen 2(2) Beneluške pogodbe se uporabljata tudi, če je za določena kazniva dejanja zagrožena denarna kazen.

Člen 3

Dogovarjanje in združevanje z namenom storitve kaznivih dejanj

1. Če je kaznivo dejanje, za katero se zahteva izročitev, v pravu države članice prosilke določeno kot dogovor za kaznivo dejanje ali združevanje z namenom storitve kaznivega dejanja in je zanj najvišja zagrožena kazen odvzem prostosti ali varnostni ukrep najmanj 12 mesecev, izročitve ni mogoče zavrniti z utemeljitvijo, da po pravu zaprosene države ista dejanja niso kazniva, če gre za dogovor ali združevanje z namenom storitve:

(a) enega ali več kaznivih dejanj iz členov 1 in 2 Evropske konvencije o zatiranju terorizma;

ali

(b) katerega koli drugega kaznivega dejanja, za katero je najvišji zagrožen odvzem prostosti ali varnostni ukrep najmanj 12 mesecev, na področju nezakonite trgovine z mamili ali drugih oblik organiziranega kriminala ali drugih nasilnih dejanj zoper življenje, telesno nedotakljivost ali osebno prostost ali ustvarjanju splošne nevarnosti za ljudi.

2. Za namene ugotavljanja, ali gre za dogovarjanje ali združevanje za storitev katerega od kaznivih dejanj iz odstavka 1(a) ali (b)

tega člena, zaprosena država članica upošteva informacije, vsebovane v nalogu za prijetje ali nalogu, ki ima enake pravne posledice, ali v obsodbi osebe, za katero se zahteva izročitev, pa tudi v izjavi o kaznivih dejanjih, ki jo predvideva člen 12(2)(b) Evropske konvencije o izročitvi ali v členu 11(2)(b) Beneluške pogodbe.

3. Ob notifikaciji iz člena 18(2) lahko katera koli država članica izjavi, da si pridržuje pravico, da ne uporabi odstavka 1, ali da ga uporabi pod določenimi posebnimi pogoji.

4. Država članica, ki si je pridržala pravico na podlagi odstavka 3, bo dovolila izročitev po pogojih iz člena 2(1) zaradi ravnanja katere koli osebe, ki je udeležena pri storitvi enega ali več kaznivih dejanj skupine oseb s skupnim ciljem na področjih terorizma v smislu členov 1 in 2 Evropske konvencije o zatiranju terorizma, nezakonite trgovine z drogami in drugih oblik organiziranega kriminala ali drugih nasilnih dejanj zoper življenje, telesno nedotakljivost ali osebno prostost ali ustvarjanje splošne nevarnosti za ljudi, za kar je najvišja zagrožena kazen odvzem prostosti ali varnostni ukrep najmanj 12 mesecev, tudi če ta oseba ne sodeluje pri dejanski izvedbi zadevnega kaznivega dejanja ali dejanj; taka udeležba mora biti naklepna in storjena ob poznavanju bodisi cilja in splošne kaznive dejavnosti skupine bodisi njenega namena, da stori zadevno kaznivo dejanje ali dejanja.

Člen 4

Nalog za odvzem prostosti v kraju, ki ni kazenski zavod

Izročitve zaradi pregona ni mogoče zavrniti z utemeljitvijo, da je prošnji priložen, v skladu s členom 12(2)(a) Evropske konvencije o izročitvi ali s členom 11(2)(a) Beneluške pogodbe, nalog pravosodnih organov države članice prosilke za odvzem prostosti osebi v kraju, ki ni kazenski zavod.

Člen 5

Politična kazniva dejanja

1. Za namene uporabe te konvencije zaprosena država članica ne more šteti nobenega kaznivega dejanja za politično kaznivo dejanje, kaznivo dejanje povezano s političnim kaznivim dejanjem ali politično motivirano kaznivo dejanje.

2. Vsaka država članica lahko ob notifikaciji iz člena 18(2) izjavi, da bo uporabila odstavek 1 samo v zvezi s:

- (a) kaznivimi dejanji iz členov 1 in 2 Evropske konvencije o zatiranju terorizma;

in

- (b) kaznivimi dejanji dogovarjanja ali združevanja – ki ustreza opisu ravnanja iz člena 3(4) – z namenom storitve enega ali več kaznivih dejanj iz členov 1 in 2 Evropske konvencije o zatiranju terorizma.

3. Določbe člena 3(2) Evropske konvencije o izročitvi in člena 5 Evropske konvencije o zatiranju terorizma ostajajo nespremenjene.

4. Pridrški, izraženi v skladu s členom 13 Evropske konvencije o zatiranju terorizma, se ne uporabljajo za izročitev med državami članicami.

3. Pridrški iz odstavka 2 veljajo pet let od prvega dne uporabe te konvencije s strani zadevne države članice. Vendar se ti pridržki lahko obnovijo za naslednja enako dolga obdobja.

Dvanajst mesecev pred dnevom izteka pridržka depozitar obvesti zadevno državo članico o izteku.

Najpozneje tri mesece pred iztekom vsakega petletnega obdobja država članica obvesti depozitarja, da ohranja svoj pridržek, ga spreminja, da bi omilila pogoje za izročitev, ali ga umika.

Če notifikacija iz prejšnjega odstavka ni bila opravljena, depozitar obvesti zadevno državo članico, da se šteje, da je njen pridržek avtomatično podaljšan za obdobje 6 mesecev, pred iztekom katerega mora država članica opraviti notifikacijo. Če ob izteku tega roka ni notifikacije, pridržek zapade.

Člen 6

Fiskalna kazniva dejanja

1. Glede davkov, dajatev, carin in menjave se izročitev dovoli pod pogoji te konvencije, Evropske konvencije o izročitvi in Beneluške pogodbe v zvezi s kaznivimi dejanji, ki ustrezajo podobnemu kaznivemu dejanju po pravu zaprosene države članice.

2. Izročitve ni mogoče zavrniti z utemeljitvijo, da pravo zaprosene države članice ne nalaga enake vrste davkov ali dajatev ali nima enake vrste določb v zvezi z davki, dajatvami, carinami in menjavo kakor pravo države članice prosilke.

3. Ob notifikaciji iz člena 18(2) lahko vsaka država članica izjavi, da bo dovolila izročitev v zvezi s fiskalnim kaznivim dejanjem samo za dejanja ali opustitve, ki bi lahko predstavljala kaznivo dejanje v zvezi s trošarino, davkom na dodano vrednost ali carinami.

Člen 7

Izročitev državljanov

1. Izročitve ni mogoče zavrniti z utemeljitvijo, da je zahtevana oseba državljan zaprosene države v smislu člena 6 Evropske konvencije o izročitvi.

2. Ob notifikaciji iz člena 18(2) lahko vsaka država članica izjavi, da ne bo dovolila izročitve svojih državljanov ali da jo bo dovolila samo pod določenimi posebnimi pogoji.

Člen 8

Zastaranje

1. Izročitve ni mogoče zavrniti z utemeljitvijo, da je pregon ali kaznovanje osebe po pravu zaprosene države članice zastaralo.

2. Zaprošena država članica ima možnost, da ne uporabi odstavka 1, če gre za izročitev zaradi kaznivih dejanj, za katera je navedena država članica pristojna po lastnem kazenskem pravu.

Člen 9

Amnestija

Izročitev se ne dovoli za kaznivo dejanje, za katerega v zaproseni državi članici velja amnestija, če je navedena država za pregon tega kaznivega dejanja pristojna po lastnem kazenskem pravu.

Člen 10

Kazniva dejanja, ki niso zajeta v prošnji za izročitev

1. Izročeno osebo se lahko za kazniva dejanja, storjena pred njeno predajo, ki niso zajeta v prošnji za izročitev, brez pristanka zaprosene države članice:

- (a) preganja ali ji sodi, če za kazniva dejanja ni zagrožen odvzem prostosti;

- (b) preganja ali ji sodi, kolikor kazenski postopek ne povzroči uporabe ukrepa omejitve osebne svobode;

Člen 12

- (c) zanjo velja kazen ali ukrep, ki ne vključuje odvzema prostosti, vključno z denarno kaznijo ali ukrepom namesto nje, tudi če bi omejeval osebno svobodo;

- (d) preganja, ji sodi, se pripre z namenom izvršitve obsodbe ali varnostnega ukrepa ali se ji drugače omeji osebna svoboda, če se je po predaji izrecno odpovedala uporabi načela specialnosti za posamezna dejanja, storjena pred predajo.

2. Odpoved izročene osebe iz odstavka 1(d) se poda pred pristojnimi pravosodnimi organi države članice prosilke in se po postopku, določenem z notranjim pravom te države, zapiše v zapisnik.

3. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da je odpoved iz odstavka 1(d) podana tako, da se vidi, da jo je oseba podala prostovoljno in pri polni zavesti o posledicah. V ta namen ima izročena oseba pravico do zagovornika.

4. Če je država članica dala izjavo v skladu s členom 6(3), se odstavki 1(a), (b) in (c) tega člena ne uporabljajo v zvezi s fiskalnimi kaznivimi dejanji, z izjemo tistih, ki so navedena v členu 6(3).

Člen 11

Domneva o soglasju zaprosene države članice

Vsaka država članica lahko ob notifikaciji iz člena 18(2) ali v katerem koli drugem času izjavi, da soglaša, da se v odnosih z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, za namene člena 14(1)(a) Evropske konvencije o izročitvi in člena 13(1)(a) Beneluške pogodbe domneva, da je soglasje dano, razen če se ne izrazi drugače, ko dovoli izročitev v posameznem primeru.

Kadar v posameznem primeru država članica izrazi, da ne sme šteti, da je njeno soglasje dano, se še vedno uporablja člen 10(1).

Nadaljnja izročitev v tretjo državo članico

1. Člen 15 Evropske konvencije o izročitvi in člen 14(1) Beneluške pogodbe se ne uporabljata za prošnje za nadaljnjo izročitev iz ene države članice v drugo.

2. Ob notifikaciji iz člena 18(2) lahko država članica izjavi, da se člen 15 Evropske konvencije o izročitvi in člen 14(1) Beneluške pogodbe še nadalje uporabljata, razen če člen 13 Konvencije o poenostavljenem postopku izročitve med državami članicami ⁽¹⁾ določa drugače, ali če zadevna oseba privoli, da se izroči v tretjo državo članico.

Člen 13

Osrednji organ in pošiljanje dokumentov po faksu

1. Vsaka država članica določi osrednji organ ali, če to zahteva njena ustavna ureditev, osrednje organe, odgovorne za pošiljanje in sprejemanje prošenj za izročitev in potrebne dokumentacije, ter tudi vse ostale uradne korespondence v zvezi s prošnjami za izročitev, razen če ni v tej konvenciji določeno drugače.

2. Ob notifikaciji iz člena 18(2) vsaka država članica navede organ ali organe, ki jih je določila v skladu z odstavkom 1 tega člena. Depozitarja obvesti o vseh morebitnih spremembah glede svoje določitve.

3. Prošnja za izročitev in listine, navedene v odstavku 1, se lahko pošljejo po faksu. Vsak osrednji organ je opremljen s faksom za oddajanje in sprejemanje takšnih listin in zagotavlja, da brezhibno deluje.

4. Da bi se zagotovila avtentičnost in zaupnost prenosa, se v napravo za faksiranje, ki jo ima osrednji organ, umesti kriptografska naprava, ki deluje, kadar se ta oprema uporablja v namene tega člena.

Država članice se medsebojno posvetujejo o praktičnih dogovorih za uporabo tega člena.

⁽¹⁾ UL C 78, 30.3.1995, str. 1.

5. Da se zjamči avtentičnost izročitvene dokumentacije, osrednji organ države prosilke v svoji prošnji izjavi, da je oddana dokumentacije, ki je priložena prošnji, enaka izvirnikom in opiše številčenje strani. Če zaprosena država izpodbija, da dokumenti ustrezajo izvirnikom, lahko njen osrednji organ zahteva od osrednjega organa države prosilke, da v razumnem roku priskrbi izvirnike dokumentacije ali verodostojne kopije dokumentacije bodisi po diplomatski poti bodisi po kakšni drugi medsebojno dogovorjeni poti.

Člen 14

Dodatne informacije

Ob notifikaciji iz člena 18(2) ali sicer ob kateri koli drugi priložnosti lahko vsaka država članica izjavi, da lahko v okviru odnosov z drugimi državami članicami, ki so podale enako izjavo, njihovi pravosodni organi ali drugi pristojni organi, kadar je to ustrezno, zaprosijo za dodatne informacije v skladu s členom 13 Evropske konvencije o izročitvi ali s členom 12 Beneluške pogodbe neposredno pravosodne organe ali druge organe, pristojne v kazenskih postopkih zoper osebo, katere izročitev se zahteva.

Ko poda takšno izjavo, država članica določi svoje pravosodne organe ali druge pristojne organe, ki so pooblaščen za sporočanje in sprejemanje takšnih dodatnih informacij.

Člen 15

Overovitev

Vsi dokumenti ali kopije dokumentov, ki se pošljejo zaradi izročitve, so oproščeni overovitve ali katerih koli drugi formalnosti, razen če to izrecno zahtevajo določbe te konvencije, Evropske konvencije o izročitvi ali Beneluške pogodbe. V takem primeru se šteje, da so kopije dokumentov overjene, če jih kot verodostojno kopijo potrdijo pravosodni organi, ki so izdali izvirnike, ali pa osrednji organi, navedeni v členu 13.

Člen 16

Tranzit

V primeru tranzita čez ozemlje ene države članice v drugo državo članico pod pogoji, določenimi v členu 21 Evropske konvencije o

izročitvi in členu 21 Beneluške pogodbe, se uporabljajo naslednje določbe:

- (a) vsaka prošnja za tranzit mora vsebovati zadostne informacije, da tranzitna država članica lahko oceni prošnjo in uporabi ustrezne prisilne ukrepe pri izvedbi tranzita izročene osebe.

V ta namen zadostujejo naslednje informacije:

- identiteta osebe, ki se izroča,
- obstoj naloga za prijetje ali drugega dokumenta z enakimi pravnimi posledicami ali izvršljive sodbje,
- vrsta in zakonski opis kaznivega dejanja,
- opis okoliščin, v katerih je bilo storjeno kaznivo dejanje, vključno z datumom in krajem;

- (b) prošnja za tranzit in informacije iz točke (a) se lahko pošljejo v tranzitno državo članico na kakršen koli način, ki omogoča ohranitev pisnega zapisa. Tranzitna država članica svojo odločitev sporoči na enak način;

- (c) če pri letalskem prevozu, pri katerem ni načrtovan postanek, pride do nenačrtovanega postanka, država prosilka zagotovi tranzitni državi članici informacije, določene v točki (a);

- (d) ob upoštevanju določb te konvencije, zlasti členov 3, 5 in 7, se še naprej uporabljajo določbe člena 21(1), (2), (5) in (6) Evropske konvencije o izročitvi in člena 21(1) Beneluške pogodbe.

Člen 17

Pridržki

Glede te konvencije je mogoče vložiti le tiste pridržke, ki so v njej izrecno določeni.

Člen 18

Začetek veljavnosti

1. To konvencijo sprejmejo države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

2. Države članice obvestijo generalnega sekretarja Sveta Evropske unije, da so končani postopki, ki so v skladu z njihovimi ustavnimi pravili potrebni za sprejem te konvencije.

3. Ta konvencija začne veljati 90 dni po obvestilu iz odstavka 2, ki ga poda država članica Evropske unije, ki do takrat, ko Svet sprejme akt o tej konvenciji, zadnja opravi to formalnost.

4. Do začetka veljavnosti te konvencije lahko vsaka država članica ob obvestilu iz odstavka 2 ali ob katerem koli drugem času izjavi, da se, v kolikor se nanaša nanjo, ta konvencija uporablja v njenih odnosih z državami članicami, ki so podale enako izjavo. Takšne izjave začnejo veljati 90 dni po njihovem deponiranju.

5. Ta konvencija se uporablja samo za prošnje, vložene po dnevu začetka njene veljavnosti ali uporabe med zaproseno državo članico in državo članico prosilko.

Člen 19

Pristop novih držav članic

1. K tej konvenciji lahko pristopi vsaka država, ki postane članica Evropske unije.

2. Besedilo te konvencije je v jeziku države pristopnice, ki ga pripravi Svet Evropske unije, enako verodostojno.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenči podpisali to konvencijo.

V edinem izvirniku v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, izvirnik pa je deponiran v arhivih generalnega sekretariata Sveta Evropske unije.

3. Listine o pristopu se deponirajo pri depozitarju.

4. Ta konvencija začne veljati za vse države, ki k njej pristopijo, 90 dni po deponiranju listin o pristopu, ali z dnem začetka veljavnosti te konvencije, če še ni začela veljati ob izteku omenjenega roka 90 dni.

5. Če ta konvencija v času deponiranja njihovih pristopnih listin še ne velja, se za države članice pristopnice uporablja člen 18(4).

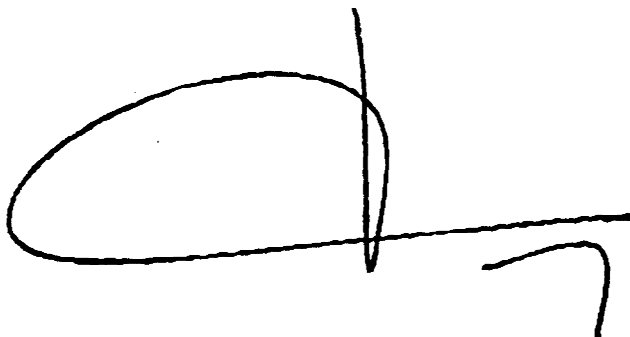
Člen 20

Depozitar

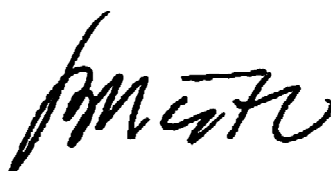
1. Generalni sekretar Sveta Evropske unije je depozitar te konvencije.

2. Depozitar v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavi obvestila o napredku pri potrditvah in pristopih, izjavah in pridržkih ter vsa druga uradna obvestila, ki se nanašajo na to konvencijo.

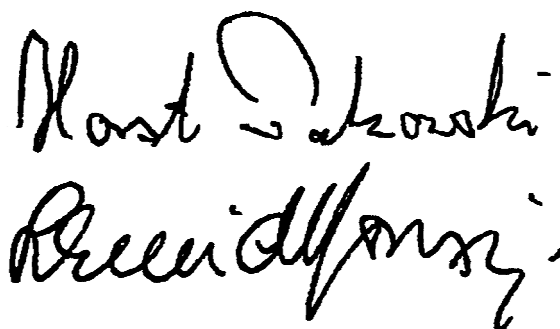
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

A stylized handwritten signature consisting of a large, horizontal oval shape with a vertical line intersecting it near the right side, and a short horizontal line extending to the right from the intersection point.

For regeringen for Kongeriget Danmark

A handwritten signature in cursive script, appearing to be 'J.M. C. H.' or similar, written in a fluid, connected style.

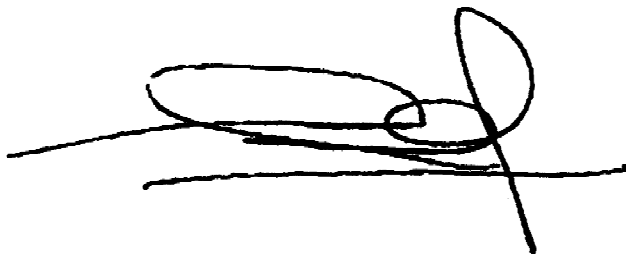
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in cursive script, appearing to be 'Karl Schöckel' followed by 'Beckhoff' or similar, written in a fluid, connected style.

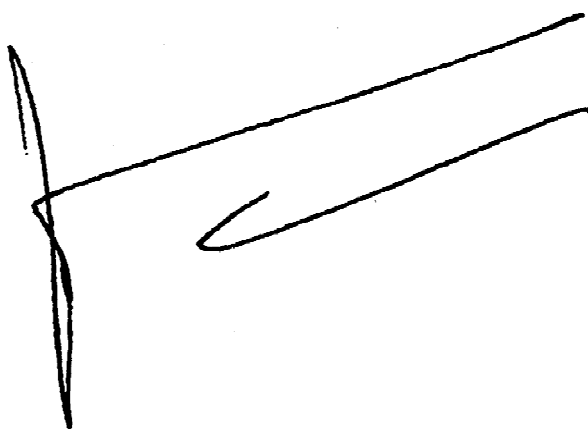
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

A handwritten signature in cursive script, appearing to be 'Kostas Karamanlis' or similar, written in a fluid, connected style.

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature featuring a large, sweeping 'L' shape with a vertical stroke on the left and a horizontal stroke on the right.

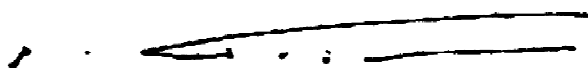
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Noel Owen'.

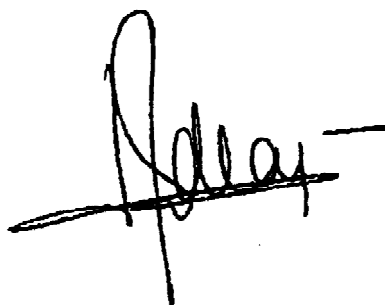
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Giuseppe'.

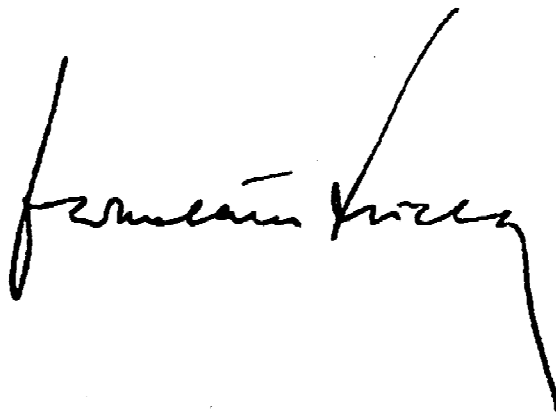
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a series of horizontal strokes and dots.

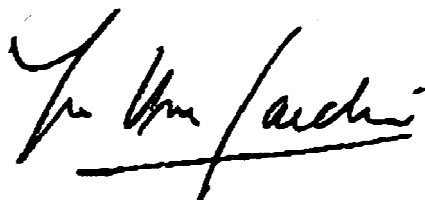
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. de Vries', with a horizontal line drawn through the middle of the signature.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Franz Kersch', written in a cursive style.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'João Faria', with a horizontal line drawn under the signature.

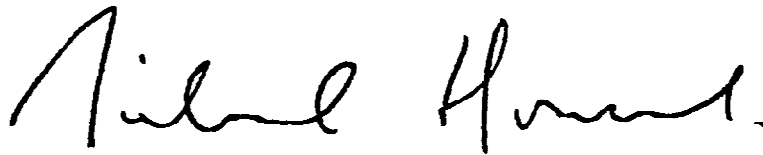
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Kari Hänninen', written in a cursive style.

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Cameron', written in a cursive style.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nigel Hoad', written in a cursive style.

—

PRILOGA

Skupna izjava o pravici do azila

Države članice izjavljajo, da ta konvencija ne posega niti v pravico do azila, kakor jo priznavajo njihove ustave, niti v uporabo določb Konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor jo dopolnjujeta Konvencija o statusu oseb brez državljanstva z dne 28. septembra 1954 in Protokol o statusu beguncev z dne 31. januarja 1967.

Izjava Danske, Finske in Švedske glede člena 7 te konvencije

Danska, Finska in Švedska potrjujejo – kot so naznanile v času pogajanj o pristopu k Schengenskim sporazumom – da se v odnosih z drugimi državami članicami, ki zagotavljajo enako obravnavanje, ne bodo sklicevale na svoje izjave na podlagi člena 6(1) Evropske konvencije o izročitvi, da bi zavrnile izročitve rezidentov iz ne nordijskih držav.

Izjava o pojmu „državljan“

Svet jemlje na znanje zavezo držav članic, da uporabijo Konvencijo Sveta Evrope z dne 21. marca 1983 o transferju obsojenih oseb v zvezi z državljanji vsake države članice, v smislu člena 3(4) navedene konvencije.

Zaveza držav članic iz prvega odstavka ne posega v uporabo člena 7(2) te konvencije.

Izjava Grčije glede člena 5

Grčija tolmači člen 5 s stališča odstavka 3 navedenega člena. To tolmačenje zagotavlja skladnost s pogoji grške ustave, ki:

- izrecno prepoveduje izročitev tujca, ki se preganja zaradi delovanja, namenjenega varstvu svobode,
 - in
 - razlikuje med političnimi in tako imenovanim mešanimi kaznivimi dejanji, za katera pravila niso enaka kot za politična kazniva dejanja.
-

Izjava Portugalske o izročitvi, ki se zahteva za kaznivo dejanje, za katero je zagrožena kazen dosmrtnega zapora ali priporni nalog

Po vložitvi pridrška glede Evropske konvencije o izročitvi iz leta 1957 v tem smislu, da se ne dovoli izročitev oseb, ki se zahtevajo zaradi kaznivega dejanja, za katero je zgrožena kazen dosmrtni zapor ali priporni nalog, Portugalska izjavlja, da bo v primeru, ko se zahteva izročitev zaradi kaznivega dejanja, za katerega je zagrožena kazen dosmrtni zapor ali varnostni ukrep, v skladu z ustreznimi določbami Ustave Portugalske republike, kot jih tolmači njeno Ustavno sodišče, izročitev dovolila le, če bo štela, da so podana zadostna zagotovila države članice, ki vlaga zahtevo, da bo v skladu s svojo zakonodajo in prakso v zvezi z izvrševanjem kazni spodbudila uporabo katerih koli ukrepov pomilostitve, do katerih bi zahtevana oseba utegnila biti upravičena.

Portugalska ponovno potrjuje veljavnost obvez, ki jih je prevzela z obstoječimi mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je, zlasti člena 5 Konvencije o pristopu Portugalske h Konvenciji o uporabi Schengenskega sporazuma.

Izjava Sveta o nadaljevanju dejavnosti v zvezi s Konvencijo

Svet izjavlja:

- (a) da meni, da so potrebni redni pregledi, na podlagi obvestil, ki jih podajo države članice, glede:
- izvajanja te konvencije,
 - funkcioniranja te konvencije po začetku njene veljavnosti,
 - možnosti, da države članice spremenijo pridrške, vložene v okviru te konvencije, z namenom ublažitve pogojev za izročitev ali umika svojih pridržkov,
 - splošnega funkcioniranja postopkov izročitve med državami članicami;
- (b) da bo eno leto po začetku veljavnosti konvencije obravnaval vprašanje, ali bi bilo treba dati jurisdikcijo Sodišču Evropskih skupnosti.
-